

OKUMA PARÇASI

BEBEK

Genç kadın, bebeğin güzelliği karşısında büyülenmiş gibiydi. Kıvırcık sarı saçları, iri mavi gözleri, kalkık bir burun ve küçük kırmızı dudaklarıyla bir kartpostalı andıran bebek, kadının şimdiye kadar gördüğü en cana yakın kız çocuğuydu.

Onun ipek yanaklarını doya doya öpmek ve cennet kokusunu içine çekmek için eğildiğinde:

"Dokunma bana!" diye bir ses duydu.

"Beni okşamaya hakkın yok senin!"

Kadın korkuyla irkilip etrafına bakındı. Bebekle kendisinden başka içerde kimse yoktu. Aynı sesi tekrar duyduğunda bebeğe döndü.

Aman Allahım! Yeni doğmuş gibi görünmesine rağmen konuşan oydu.

"Bana yaklaşmanı istemiyorum!" diye devam etti.

"Hemen uzaklaş benden!"

Kadın, biraz olsun kendini toplayarak:

"Çocuklarımız hep erkek oluyor." dedi.

"Onlar da güzel ama kız çocukları başka. Bu yüzden seni öpmek istedim."

"Beni öpemezsin!" diye ağlamaya başladı bebek.

"Benim de seni öpemeyeceğim gibi!"

"Neden?" diye sordu kadın.

"Neden öpemezsin ki?"

Bebek, hıçkırıklara boğulurken:

"Bunun sebebini bilmen gerekir." dedi.

"Düşünürsen mutlaka bulacaksın..." Kadın, neler olup bittiğini hatırlamak üzereyken kendine geldi. Özel bir hastanenin en lüks odasında yatıyor ve narkozun tesirinden midesi bulanıyordu. Aile dostları olan tanınmış doktor, odayı dolduran çiçeklerden bir tanesini vazodan çıkartıp kadına uzatırken:

"Geçmiş olsun hanımefendi." dedi.

"Başarılı bir kürtajdı doğrusu."

"Ha! Sahi, "kız"mış aldırdığınız bebek."

Cüneyd Suavi